

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea cerințelor minime de formare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și al art. 75 alin. (1) lit. a), art. 226 și art. 229-234 din Legea învățământului superior nr. 199 /2023, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1

Se aprobă cerințele minime de formare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, din domeniul de licență Sănătate, prevăzute în Anexa nr. 1.

Art. 2

Se aprobă cerințele minime de formare pentru programul de studii universitare de Medicină veterinară, din domeniul de licență Medicină veterinară, prevăzute în Anexa nr. 2.

Art. 3

Se aprobă cerințele minime de formare pentru programul de studii universitare de Arhitectură, din domeniul de licență Arhitectură, prevăzute în Anexa nr. 3.

Art. 4

Standardele de calitate specifice centrate pe rezultatele învățării privind modul de desfășurare a activităților aferente programelor de studii universitare, elaborate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, cuprind cerințele minime de formare prevăzute în anexele nr. 1-3.

Art. 5

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 6

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 9 iulie 2015.

Prezenta hotărâre transpune:

a) Directiva delegată (UE) 2024/782 a Comisiei din 4 martie 2024 de modificare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele minime în materie de formare pentru profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist și de farmacist, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Seria L nr. 2024/782 din 31 mai 2024.

b) Directiva delegată (UE) 2025/1223 a Comisiei din 10 aprilie 2025 de modificare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele minime în materie de formare pentru profesia de medic veterinar, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Seria L nr. 2025/1223 din 20 iunie 2025.

c) Dispozițiile art. 24, art. 31 alin. (3) - (5) și alin. (7), art. 34 alin. (2), art. 38 alin. (1) art. 40, art. 44 alin. (2), art. 46 și ale Anexelor V.5.2.1, V.5.3.1, V.5.4.1, V.5.5.1 și V.5.6.1 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Seria L nr. 255/222 din 30 septembrie

2005, modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne ("Regulamentul IMI"), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 354 din 28 decembrie 2013.

PRIM-MINISTRU,
Ilie Gavril BOLOJAN

București, _____
Nr. _____

Cerințe minime de formare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe din domeniul de licență Sănătate

Capitolul I Programul de studii universitare de Medicină

Art. 1

(1) Programul de studii universitare de Medicină, care reprezintă formarea medicală de bază, se desfășoară la forma de organizare cu frecvență. Acesta are o durată de 6 ani de studii, însumând 360 de credite de studii transferabile și cel puțin 5.500 de ore de pregătire teoretică și practică.

(2) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea rezultatelor învățării corespunzătoare, care vizează:

- a) științele pe care se bazează medicina, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea și analiza datelor stabilite științific;
- b) structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane;
- c) disciplinele și practicile clinice care oferă o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinei din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane;
- d) experiența clinică relevantă în spitale, sub supraveghere corespunzătoare.

Capitolul II Programul de studii universitare de Medicină dentară

Art. 2

(1) Programul de studii universitare de Medicină dentară, care reprezintă formarea de bază se desfășoară la forma de organizare a învățământului cu frecvență, are o durată de 6 ani de studii, însumând 360 de credite de studii transferabile și cel puțin 5.500 de ore de pregătire teoretică și practică.

(2) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea rezultatelor învățării corespunzătoare, care vizează:

- a) științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare și analiză a faptelor și datelor stabilite științific;
 - b) constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;
 - c) structura și funcția dinților, cavității bucale, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului;
 - d) disciplinele și metodele clinice care oferă medicului stomatolog o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, cavității bucale, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și asupra stomatologiei preventive, diagnostice și terapeutice;
 - e) dobândirea unei experiențe clinice adecvate, desfășurată sub o supraveghere corespunzătoare;
 - f) utilizarea stomatologiei digitale și aplicarea acesteia în condiții de siguranță în practica medicală.
- (3) Formarea de bază în domeniul medicinei dentare conferă competențele necesare pentru desfășurarea tuturor activităților de prevenire, diagnostic și tratament al afecțiunilor dinților, cavității bucale, maxilarelor și țesuturilor conexe.

(4) Programul de studii menționat la alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele discipline:

A. Discipline fundamentale:

- Chimie
- Fizică
- Biologie, genetică și medicină regenerativă

B. Discipline medico-biologice și discipline medicale generale:

- Anatomie
- Embriologie
- Histologie, inclusiv citologie
- Fiziologie
- Biochimie (sau chimie fiziologică)
- Anatomie patologică
- Patologie generală
- Farmacologie
- Microbiologie
- Igienă
- Medicină preventivă și sănătate publică dentară
- Radiologie
- Fizioterapie
- Chirurgie generală
- Medicină internă, inclusiv pediatrie
- Otorinolaringologie
- Dermatovenerologie
- Psihologie generală – psihopatologie – neuropatologie
- Anestezie
- Imunologie

C. Discipline de specializare odonto-stomatologice:

- Protetică dentară
- Materiale stomatologice
- Stomatologie conservativă
- Stomatologie preventivă
- Anestezie și sedare în stomatologie
- Chirurgie specială
- Patologie specială
- Practică clinică odonto-stomatologică
- Pedodontie
- Ortodontie
- Parodontologie
- Radiologie dentară
- Ocluzie dentară și funcție maxilară
- Gestionarea cabinetului stomatologic, profesionalism, etică și legislație
- Aspecte sociale ale practicii dentare
- Gerodontologie
- Implantologie orală
- Îngrijire colaborativă interprofesională
- Tehnologia digitală în stomatologie

Aceste discipline se pot regăsi în planul de învățământ ca discipline unice sau una sau mai multe discipline pot fi incluse într-o singură disciplină.

Capitolul III Programul de studii universitare de Farmacie

Art. 3

(1) Programul de studii universitare de Farmacie se desfășoară la forma de organizare cu frecvență, are o durată de cel puțin 5 ani de studii și totalizează 300 de credite de studii transferabile, dintre care cel puțin:

a) patru ani de pregătire teoretică și practică cu program integral;

b) 6 luni de stagiu, desfășurat în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

(2) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea rezultatelor învățării corespunzătoare, care vizează:

- a) medicamentele și substanțele utilizate în fabricarea produselor medicamentoase;
- b) tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;
- c) metabolismul, efectele medicamentelor, acțiunea substanțelor toxice și utilizarea produselor medicamentoase;
- d) evaluarea datelor științifice referitoare la produsele medicamentoase și capacitatea de a putea furniza informații corespunzătoare, pe baza acestora;
- e) cadrul legal și alte reglementări aplicabile în exercitarea activităților farmaceutice;
- f) farmacia clinică și îngrijirea farmaceutică, precum și aplicarea acestora în activitatea profesională;
- g) sănătatea publică și impactul acesteia asupra promovării sănătății și a gestionării bolilor;
- h) colaborarea interdisciplinară și multidisciplinară, comunicarea și practicarea muncii în echipe de practică interprofesională;
- i) utilizarea tehnologiei informației și a tehnologiilor digitale în practica farmaceutică.

(3) Programul de studii menționat la alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele discipline:

- Biologia plantelor și animalelor
- Fizică
- Chimie generală și anorganică
- Chimie organică
- Chimie analitică
- Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor
- Biochimie generală și aplicată (medicală)
- Anatomie, fiziologie, patologie și fiziopatologie; terminologie medicală
- Microbiologie
- Farmacologie și farmacoterapie
- Tehnologie farmaceutică
- Tehnologie biofarmaceutică
- Toxicologie
- Farmacognozie
- Legislație și, după caz, deontologie
- Genetică și farmacogenomică
- Imunologie
- Farmacie clinică
- Îngrijire farmaceutică
- Farmacie socială
- Sănătate publică, inclusiv epidemiologie
- Practică farmaceutică
- Farmacoeconomie

Pregătirea teoretică și practică trebuie astfel corelate, încât să fie menținut caracterul universitar al formării.

Capitolul IV Programul de studii universitare de Asistență medicală generală

Art. 4

(1) Programul de studii universitare de Asistență medicală generală se desfășoară la forma de organizare cu frecvență, are o durată de 4 ani de studii, totalizează 240 de credite de studii transferabile și include cel puțin 4.600 de ore de pregătire teoretică și clinică. Pregătirea teoretică reprezintă cel puțin o treime,

iar cea clinică cel puțin jumătate din durata minimă de formare. Se pot acorda excepții parțiale profesioniștilor care au urmat o parte din formarea lor prin cursuri de nivel cel puțin echivalent.

(2) Pregătirea teoretică reprezintă componenta de formare prin care asistenții medicali generaliști dobândesc rezultatele învățării necesare pentru organizarea, furnizarea și evaluarea îngrijirii medicale. Pregătirea teoretică este asigurată de personal didactic calificat și specializat în domeniul asistenței medicale generale, precum și de alți specialiști competenți, în cadrul instituțiilor de învățământ superior sau al organizațiilor furnizoare de educație, după caz.

(3) Pregătirea clinică reprezintă componenta de formare prin care asistentul medical generalist învață, în echipe, în contact direct cu indivizi sănătoși sau bolnavi și/sau cu colectivități, să organizeze, să furnizeze și să evalueze asistența medicală generală necesară, pe baza cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite. Această pregătire clinică formează asistentul medical generalist să lucreze și să coordoneze o echipă, precum și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv activități de educație sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau în comunitate.

(4) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării:

- a) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv anatomie, fiziologie și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și despre relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;
- b) cunoștințe despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale ale sănătății și asistenței medicale;
- c) experiență clinică adecvată, dobândită sub supravegherea personalului de specialitate în domeniul asistenței medicale generale, în unități dotate corespunzător pentru asistența medicală necesară ce trebuie acordată pacientului;
- d) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical și experiența de lucru cu acest personal și de a colabora cu alți profesioniști din domeniul sănătății;
- e) capacitatea de a furniza asistență medicală individualizată și de a responsabiliza pacienții, rudele și alte persoane relevante în procesul de autoîngrijire și adoptare a unui stil de viață sănătos;
- f) responsabilitate și autonomie în dezvoltarea leadership-ului profesional și în procesul decizional;
- g) cunoașterea și utilizarea inovațiilor tehnice și a metodelor moderne în asistența medicală.

(5) Titlul de calificare de asistent medical generalist atestă capacitatea absolventului de a aplica cel puțin următoarele competențe de bază:

- a) identificarea în mod independent a nevoilor de asistență medicală necesară, pe baza cunoștințelor teoretice și clinice dobândite, planificarea, organizarea și punerea în aplicare a asistenței medicale în tratarea pacienților, pe baza rezultatelor învățării și a competențelor dobândite în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - c), în vederea îmbunătățirii practicii profesionale;
- b) colaborarea eficientă cu alți profesioniști din domeniul sănătății, inclusiv prin participarea la pregătirea practică a personalului din domeniul sănătății, pe baza rezultatelor învățării și a competențelor dobândite în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. d) și e);
- c) competența de a oferi persoanelor, familiilor și grupurilor de persoane informații care să le permită să aibă un stil de viață sănătos și să se autoîngrijească, pe baza rezultatelor învățării și competențelor dobândite în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. a) și b);
- d) competența de a iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și de a aplica măsuri în situații de criză sau de catastrofă;
- e) competența de a oferi în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate;
- f) asigurarea în mod independent a calității îngrijirii medicale și evaluarea modului de acordare a acesteia;
- g) comunicarea profesională exhaustivă și cooperarea cu membrii altor profesii din domeniul sănătății;
- h) analiza calității asistenței acordate pentru îmbunătățirea continuă a practicii profesionale de asistent medical generalist.

(6) Programul de studii prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele categorii de pregătire:

A. Pregătire teoretică

a) Asistență medicală:

— Natura, etica și principiile generale ale sănătății și ale asistenței medicale, inclusiv teoriile privind îngrijirea centrată pe persoană

— Principii de asistență medicală în materie de:

- medicină generală și specialități medicale;
- chirurgie generală și specialități chirurgicale;
- îngrijirea copiilor și pediatrie;
- igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
- sănătate mintală și psihiatrie;
- îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

— Practica și cercetarea în domeniul asistenței medicale bazate pe dovezi.

b) Discipline fundamentale privind sănătatea:

- Anatomie și fiziologie
- Patologie
- Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Biofizică, biochimie și radiologie
- Dietetică
- Igienă:
 - medicină preventivă;
 - educație sanitară.

— Farmacologie

c) Discipline din domeniul Științelor sociale:

- Sociologie
- Psihologie
- Principii de administrare și de gestionare
- Principii de predare
- Legislația socială și sanitară
- Aspecte juridice ale profesiei

d) Discipline din domeniul Știință și tehnologie, respectiv Matematică, Științele naturii și Științe ingineresti:

- e-sănătate

B. Pregătire clinică

— Asistență medicală în materie de:

- medicină generală și specialități medicale;
- chirurgie generală și specialități chirurgicale;
- îngrijirea copiilor și pediatrie;
- igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
- sănătate mintală și psihiatrie;
- îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;
- asistență medicală în medii comunitare;
- abordarea centrată pe persoană.

— Știință și tehnologie:

- e-sănătate.

Predarea uneia sau a mai multor discipline se poate face comasat într-o singură disciplină.

Pregătirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu pregătirea clinică, astfel încât cunoștințele și abilitățile să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Capitolul V Programul de studii universitare de Moașe

Art. 5

(1) Programul de studii universitare de Moașe se desfășoară la forma de organizare cu frecvență, are o durată de 4 ani de studii, și cuprinde cel puțin 4.600 de ore de pregătire teoretică și practică, din care pregătirea clinică reprezintă cel puțin o treime din durata totală a formării.

(2) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea rezultatelor învățării care vizează:

- a) cunoștințe aprofundate despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;
- b) cunoștințe adecvate privind deontologia profesională și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei;
- c) cunoștințe relevante de medicină generală (anatomie, fiziologie, funcții biologice) și farmacologie în obstetrică și neonatologie, precum și o bună înțelegere a relației dintre starea de sănătate, mediul fizic și social și comportamentul uman;
- d) experiență clinică adecvată, dobândită în instituții autorizate, care să permită moașei să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere, să gestioneze urmările acestora în instituții autorizate și să acorde supraveghere în fazele imediat premergătoare și imediate ale nașterii. De asemenea, trebuie să poată acorda îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală, în mod independent și responsabil, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice, până la intervenția medicului;
- e) o înțelegere adecvată a formării personalului medical și experiența de colaborare cu respectivul personal.

(3) Programul de studii prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele categorii de pregătire:

A. Pregătirea teoretică

a) Discipline fundamentale:

- Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie
- Noțiuni fundamentale de patologie
- Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie
- Pediatrie, în special referitor la nou-născuți
- Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie
- Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari
- Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială
- Noțiuni fundamentale de farmacologie
- Psihologie
- Pedagogie
- Legislație medicală și socială și organizare medicală
- Deontologie și legislație profesională
- Educație sexuală și planificare familială
- Protecția juridică a mamei și copilului

b) Discipline de specializare:

- Anatomie și fiziologie
- Embriologie și dezvoltarea fătului
- Sarcină, naștere și puerperalitate
- Patologie ginecologică și obstetrică
- Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice
- Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)
- Analgezie, anestezie și resuscitare
- Fiziologia și patologia nou-născutului
- Îngrijirea și supravegherea nou-născutului
- Factori psihologici și sociali

B. Pregătirea clinică

Această pregătire se face sub supraveghere corespunzătoare:

- Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.
- Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.
- Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri.
- Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, pregătirea se face prin simulare.
- Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde pregătire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.
- Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.
- Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.
- Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.
- Îngrijirea femeilor care prezintă patologii ginecologice și obstetricale.
- Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde pregătire teoretică și exerciții clinice.

Pregătirea teoretică (partea A a programului de studii) se face în mod echilibrat și coordonat cu pregătirea clinică (partea B a programului de studii), astfel încât rezultatele învățării prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Pregătirea clinică a moașei (partea B a programului de studii) trebuie efectuată sub forma unor stagii coordonate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor și beneficiază de inițiere în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

Cerințe minime de formare pentru programul de studii universitare de Medicină veterinară din domeniul de licență Medicină veterinară

Articol unic

(1) Programul de studii universitare de Medicină veterinară se desfășoară la forma de organizare cu frecvență, are o durată de 6 ani de studii și totalizează 360 de credite de studii transferabile, reprezentând pregătirea teoretică și practică.

(2) Programul de studii menționat la alin. (1) conduce la dobândirea în mod corespunzător a rezultatelor învățării care vizează:

a) cunoștințe despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar, precum și despre legislația Uniunii Europene aplicabilă acestui domeniu;

b) cunoștințe adecvate despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea, alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general;

c) abilități și competențe clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratarea bolilor animalelor, precum și pentru evaluarea și gestionarea durerii, pentru efectuarea intervențiilor chirurgicale aseptice și a eutanasiei, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la om;

d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă veterinară, biosecuritate, anchete epidemiologice și activități de certificare;

e) cunoștințe adecvate despre igienă și tehnologia producerii, fabricării și distribuirii produselor alimentare destinate animalelor, precum și a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv capacitatea de a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu;

f) cunoștințe, abilități și competențe necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului;

g) cunoștințe și înțelegerea adecvată a conceptului „O singură sănătate”, inclusiv capacitatea de a-l aplica și integra în sănătatea publică veterinară;

h) cunoștințe privind organizarea și managementul activităților veterinare, inclusiv gestionarea practicii și economia sănătății animale; interacțiunea interpersonală și interprofesională, comunicarea, lucrul în echipă și colaborarea multidisciplinară;

i) cunoștințe adecvate privind gestionarea datelor, utilizarea tehnologiilor informaționale și digitale, precum și abilități și competențe necesare pentru aplicarea lor practică în domeniul veterinar.

(3) Programul de studii menționat la alin. (1), care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca doctor medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele discipline:

A. Discipline de bază:

- Fizică
- Chimie
- Biologia animalelor și biologie celulară
- Biologia plantelor
- Matematici aplicate științelor biologice

B. Discipline specifice:

a) Științe fundamentale:

- Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)
- Fiziologie
- Biochimie
- Genetică și genetică moleculară
- Farmacie, farmacologie și farmacoterapie (inclusiv rezistența antimicrobiană)
- Toxicologie
- Microbiologie
- Imunologie

- Epidemiologie

- Deontologie

b) Științe clinice:

- Obstetrică

- Patologie (inclusiv anatomie patologică)

- Parazitologie

- Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)

- Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale

- Medicină preventivă

- Imagistică medicală

- Reproducție și tulburări de reproducție

- Medicină veterinară și sănătate publică

- Legislație în domeniul medicinei veterinare și medicinei legale

- Terapeutică

- Propedeutică

c) Creșterea animalelor

- Producție animalieră

- Nutriția animalelor

- Agronomie

- Economie rurală

- Creșterea animalelor și gestionarea sănătății efectivelor

- Igienă veterinară

- Bunăstarea animalelor, etologie animală și protecția animalelor

d) Igienă alimentară:

- Inspecția și controlul hranei pentru animale și a produselor alimentare de origine animală

- Igienă alimentară, tehnologia și microbiologia alimentară

- Lucrări practice, inclusiv în unități de sacrificare și prelucrare a produselor alimentare

Predarea uneia sau mai multor discipline se poate face în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Pregătirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de șase ani de studiu.

Repartizarea pregătirii teoretice și practice între diferitele grupe de discipline se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

Cerințe minime de formare pentru programele de studii universitare de Arhitectură din domeniul de licență Arhitectură

Articol unic

(1) Programul de studii universitare de Arhitectură se desfășoară la forma de organizare cu frecvență, are o durată de 6 ani de studii și totalizează 360 de credite de studii transferabile.

(2) Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a programului de studii prevăzut la alin. (1), care trebuie să mențină un echilibru între aspectele teoretice și cele practice ale formării în arhitectură și să asigure cel puțin dobândirea următoarelor rezultate ale învățării, exprimate în termeni de cunoștințe, abilități, responsabilitate și autonomie:

a) conceperea proiectelor arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și celor funcționale și tehnice;

b) istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;

c) artele frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

d) urbanismul, planificarea urbană și tehnicile aplicate în procesul de planificare;

e) relațiile dintre ființa umană și spațiul construit, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;

f) rolul profesiei de arhitect în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;

g) înțelegerea metodelor de cercetare și pregătirea proiectelor de construcții;

h) problemele de proiectare structurală, de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;

i) problemele fizice și de tehnologii, precum și funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică, în cadrul dezvoltării sustenabile;

j) conceperea și proiectarea construcțiilor care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, în condițiile impuse de buget și reglementările în vigoare în domeniul construcțiilor;

k) industriile, organizațiile, procedurile și reglementările care intervin în realizarea proiectelor arhitecturale și integrarea planurilor în planificarea generală.